

Domov>Denarni zahtevki>Insolventnost/stečaj

Insolventnost/stečaj

Madžarska

1 Zoper koga je mogoče uvesti postopek v primeru insolventnosti?

Postopek v primeru insolventnosti za pravne osebe je urejen z zakonom XLIX iz leta 1991 o stečajnih in likvidacijskih postopkih (stečajni zakon).

Stečajni zakon ureja dve vrsti postopkov v primeru insolventnosti, in sicer stečajni in likvidacijski postopek.

Stečajni postopek je postopek reorganizacije, katerega namen je, da se insolventnemu dolžniku odobri odlog plačil, da sklene prostovoljni dogovor in da skuša skleniti tak dogovor za ponovno vzpostavitev solventnosti.

Likvidacijski postopek je postopek, katerega namen je, da upniki v skladu s posebnimi pravili dobijo zadoščenje, če insolventni dolžnik preneha in nima pravnega naslednika, in sicer v postopku, namenjenem razdelitvi celotnega premoženja v dolžnikovi stečajni masi med upnike. Vendar je treba likvidacijski postopek prekiniti, če je dolžnik v celoti plačal svoj dolg in stroške postopka ali če je bil z njegovimi upniki sklenjen prostovoljni dogovor o pogojih za poravnavo dolgov, ki ga je odobrilo sodišče.

Zakoni, ki urejajo madžarske podružnice podjetij s sedežem v tujini, organizacije civilne družbe in podjetja v finančnem sektorju (kreditne institucije, finančna podjetja, zavarovalnice, investicijska podjetja in javna skladišča), na primer vključujejo posebna pravila o odstopanju.

Stečajni postopki se ne uporabljajo za podjetja v finančnem sektorju, vendar pa imajo nadzorni organi možnost posredovanja že v zgodnjih fazah morebitnega poslabšanja finančnega položaja teh podjetij, da bi preprečili insolventnost, poleg tega pa je treba za zaščito strank in njihovo kompenzacijo ustanoviti sklade (sklad za poravnavo škode, sklad za zaščito vlagateljev, jamstveni sklad za vloge).

Pri podjetjih v finančnem sektorju lahko madžarska nacionalna banka v skladu s svojimi pristojnostmi finančnega nadzornega organa sodišču predloži predlog za likvidacijo, potem ko jim prekliče dovoljenje za opravljanje takih dejavnosti.

Zakon o organizacijah civilne družbe vsebuje nekatera pravila o odstopanju glede stečajnih in likvidacijskih postopkov v zvezi z organizacijami civilne družbe (združenji, fundacijami), sicer pa se uporabljajo določbe zakona o stečaju.

Postopek za poplačilo dolgov fizičnih oseb (osebni stečaj)

Zakon CV iz leta 2015 o poplačilu dolgov fizičnih oseb je začel veljati 1. septembra 2015. Namen zakona je poleg zagotavljanja stečajne zaščite s sodelovanjem med dolžnikom in njegovimi upniki določiti pravni okvir za poravnavo dolgov. Zakon ščiti predvsem hipotekarne dolžnike, zlasti tiste z dolgoročno zaostalimi plačili, tiste, ki so zadolženi pri več upnikih, in tiste, katerih stanovanjsko lastnino ogroža prisilna prodaja.

Postopek se začne kot izvensodni postopek in ga usklajuje prvi hipotekarni posojilodajalec. Stečajni postopek na sodišču se začne, če se ne doseže izvensodna poravnava. Namen sodnega postopka je prav tako najprej doseči dogovor, če pa do tega ne pride, sodišče določi pogoje za poravnavo dolga.

Vlada je ustanovila državno službo za insolventnost družine. Ta organizacija ima pomembno vlogo v postopkih za poplačilo dolgov. Služba za insolventnost družine preverja, ali dolžnik izpolnjuje zakonske zahteve, vodi državno evidenco podatkov o postopkih in zaposluje družinske upravitelje. Družinski upravitelji za sodišče opravljajo pripravljalne in skupne naloge v postopku za poplačilo dolgov pred sodiščem, izvršujejo sodne odločbe, podpirajo dolžnika, nadzirajo vodenje dolžnikovega gospodarstva, prodajajo sredstva dolžnika s tržno vrednostjo in poplačajo upnike.

Izid uspešnega postopka za poplačilo dolgov je, da dolga, ki se odplača v postopku, pozneje ni mogoče terjati od dolžnika in da upniki prejmejo določen delež svoje terjatve v predvidljivem času.

Za postopke za poplačilo dolgov fizičnih oseb še ne velja obveznost priglasitve v skladu z Uredbo (EU) št. 2015/848 Evropskega parlamenta in Sveta.

V skladu z zakonom o stečaju lahko organizacija dolžnica s soglasjem svojega glavnega organa odločanja začne **stečajni postopek**, pri čemer uporabi obrazec – v tem postopku je pravno zastopanje obvezno. Dolžnik take vloge ne sme predložiti, če je v tekočem stečajnem postopku ali če je bila na prvi stopnji sprejeta odločba, s katero je bila odrejena likvidacija dolžnika. Pogoji in roki za dopustnost vložitve ponovne vloge za začetek stečajnega postopka so poplačilo terjatev upnika, ki so obstajale ali nastale med prejšnjim stečajnim postopkom, iztek obdobja dveh let od konca prejšnjega stečajnega postopka ali, če je bila prejšnja vloga po uradni dolžnosti zavrnjena, iztek enoletnega obdobja od sporočila o pravnomočni odredbi v navedeni zadevi.

Praviloma se lahko zoper dolžnika, ki je insolventen, **likvidacijski postopek** uvede na zahtevo dolžnika ali njegovih upnikov, v nekaterih primerih, določenih v zakonu o stečaju, pa ga lahko po uradni dolžnosti uvede tudi sodišče. Zakon o stečaju izrecno določa, kdo lahko sproži likvidacijski postopek, in ureja pravila za uvedbo postopka bodisi na zahtevo bodisi po uradni dolžnosti.

Obe vrsti postopka sta **kolektivna postopka za poplačilo dolgov**, saj morajo dolžnikovi upniki sodelovati v postopku in med tem postopkom ne smejo zahtevati, da se njihovi zahtevki izvršijo na drug način ali v drugih postopkih zoper dolžnika.

2 Kateri so pogoji za uvedbo postopka v primeru insolventnosti?

Stečajni postopek:

stečajni postopek lahko predlaga direktor dolžnika, zastopanje s strani odvetnika ali pravnega zastopnika pa je obvezno.

Zoper dolžnika se lahko uvede samo en stečajni postopek naenkrat, pri čemer v zvezi z njim ne sme potekati postopek likvidacije. Obnovljen stečajni postopek se lahko začne šele, ko je dolžnik poravnal svoje dolge iz prejšnjega postopka in če od takrat še nista minili dve leti. Če je sodišče zaradi formalnih napak po uradni dolžnosti zavrnilo predhodni stečajni postopek, se v enem letu po tem ne sme začeti noben obnovljen stečajni postopek.

Likvidacijski postopek

Likvidacijski postopek lahko uvedejo dolžnik, upnik ali upravitelj, ki je sodeloval v prejšnjem postopku prostovoljnega prenehanja, v primerih, določenih z zakonom, pa tudi sodišče ali upravni organ. Sodišče na primer uvede likvidacijski postopek, če v stečajnem postopku ni bil dosežen prostovoljni dogovor ali če sodišče prenehanje podjetja, ki resno krši zakon, odredi na podlagi svojih pooblastil za pravni nadzor, ki jih ima kot gospodarsko sodišče.

3 Katero premoženje je sestavni del stečajne mase? Kako se obravnava premoženje, ki ga je dolžnik pridobil ali ki je bilo nanj preneseno po uvedbi postopka v primeru insolventnosti?

Dolžnikovo premoženje v stečajni masi je vsota vseh osnovnih sredstev in kratkoročnih sredstev v smislu računovodske zakonodaje.

Vsako povečanje sredstev med stečajnim postopkom prav tako postane del stečajne mase.

Dolžnik zadrži pravice v zvezi z upravljanjem stečajne mase, vendar jo upravlja pod nadzorom upravitelja. V likvidacijskem postopku dolžnik ne zadrži pravic v zvezi z upravljanjem stečajne mase, saj se te prenesejo na likvidacijskega upravitelja. Likvidacijski upravitelj je pravni zastopnik organizacije dolžnice, ki prijavi in oceni zahtevke upnikov, unovči premoženje in izkupiček razdeli upnikom pod nadzorom sodišča.

4 Kakšna pooblastila imata dolžnik in stečajni upravitelj?

Dolžnik v stečajnih in likvidacijskih postopkih je lahko v smislu zakona o stečaju gospodarski subjekt, naveden v tem zakonu. Stečajni postopek začne dolžnik, ki lahko med postopkom nadaljuje svoje gospodarske dejavnosti. Izvršni direktorji in lastniki dolžnika niso omejeni pri uveljavljanju svojih pravic, vendar jih lahko uveljavljajo le tako, da ne kršijo pravic, ki so z zakonom dodeljene upravitelju. Dolžnik prijavi in razvrsti terjatve v sodelovanju z upraviteljem, s katerim sodeluje tudi pri pripravi programa in predloga za pogajanja o poravnavi, da bi dosegel poravnavo, usmerjeno v ponovno vzpostavitev ali ohranitev solventnosti. Poravnava vključuje dogovor med dolžnikom in upniki o pogojih poravnave dolga ter o vseh drugih zadevah, ki se jim zdijo pomembne za reorganizacijo.

Do začetka stečajnega ali likvidacijskega postopka **upnik** pomeni osebo z zapadlimi denarnimi terjatvami ali terjatvami, izraženimi v denarju, ki temeljijo na pravnomočni in izvršljivi odločbi sodišča ali javnega organa ali ki jih dolžnik prizna ali ne izpodbija. V stečajnem postopku upnik pomeni tudi vsako osebo, katere terjatve, ki zapadejo med stečajnim postopkom ali pozneje, je prijavil upravitelj, ali vsako osebo, katere terjatve je prijavil likvidacijski upravitelj v likvidacijskem postopku.

Upravitelj v stečajnem postopku je pravna oseba, ki jo imenuje sodišče in je pooblaščen za opravljanje nalog stečajnega upravitelja. Upravitelj mora imenovati svojega zaposlenega, ki ima ustrezne kvalifikacije za opravljanje dejavnosti upravitelja. Dolžnost te osebe je, da spremlja dolžnikove gospodarske dejavnosti z namenom dogovora o poravnavi, pri čemer mora upoštevati interese upnikov, prijavi terjatve upnikov, sodeluje pri pripravi predloga za poravnavo in sopolniše zapisnik sklepov, sprejetih na pogajanjih o poravnavi.

Likvidacijski upravitelj pomeni likvidacijsko organizacijo (pravno osebo, pooblaščen za opravljanje nalog stečajnega upravitelja), ki jo imenuje sodišče ter ki je pravni zastopnik organizacije v likvidaciji in hkrati zagotavlja spoštovanje interesov upnikov ter opravlja zakonsko predpisane naloge. Zakonodajca za likvidacijske organizacije predpisuje stroge osebne in strokovne zahteve, vključno z rednim strokovnim usposabljanjem.

Likvidacijska organizacija imenuje stečajnega upravitelja za opravljanje nalog likvidacijskega upravitelja.

Imeni likvidacijske organizacije in stečajnega upravitelja se vpišeta v sodni register pravnih oseb.

Stečajni in likvidacijski postopki so nepravdni civilni postopki pred sodiščem. V zadevah, ki niso urejene z zakonom o stečaju, se uporabljajo pravila zakonika o civilnem postopku, pri čemer veljajo odstopanja, ki izhajajo iz posebnosti nepravnega postopka. Stečajni postopek odredi sodišče, likvidacijski postopek pa sodišče odredi, ker je dolžnik razglašen za insolventnega ali v drugih primerih, določenih z zakonom, ali na podlagi zahteve drugega sodišča, javnega organa ali upravitelja. Na začetku postopka sodišče imenuje upravitelja ali likvidacijskega upravitelja s seznama likvidacijskih upraviteljev. Ko se začne likvidacijski postopek, sodišče na zahtevo upnikov imenuje likvidacijskega upravitelja s pristojnostjočasnega upravitelja, ki nadzoruje dejavnosti dolžnika, dokler se ne odredi likvidacija.

O ugovorih, vloženih zoper morebitne nezakonite ukrepe ali opustitve upravitelja ali likvidacijskega upravitelja, odloča sodišče, ki v primeru nezakonitega ukrepa ali opustitve od upravitelja ali likvidacijskega upravitelja zahteva, naj svoje dejavnosti opravlja v skladu z zakonom. Če upravitelj ali likvidacijski upravitelj to zahtevo krši, ga sodišče umakne iz postopka in imenuje novega upravitelja ali likvidacijskega upravitelja.

V stečajnem postopku je dolžnik upravičen do stečajne zaščite, izvršilni postopek se začasno ustavi, dolžniku pa se odobri odlog plačila ali moratorij na plačilo predhodno nastalih dolgov.

Če večina, predpisana z zakonom o stečaju, sprejme prostovoljni dogovor in je ta v skladu z zakonskimi zahtevami, sodišče dogovor odobri in ta postane za dolžnika zavezujoč.

Če se tak dogovor ne sklene, sodišče po uradni dolžnosti odredi likvidacijo dolžnika.

Sporazum med dolžnikom in upniki se lahko doseže tudi v likvidacijskem postopku. Sodišče določi datum pogajanj o poravnavi v okviru likvidacijskega postopka in odobri prostovoljni dogovor, če so rezultati glasovanja o njem ugodni in če je v skladu z zakonodajo. Pogoji za odobritev prostovoljnega dogovora v likvidacijskem postopku so, da bo dolžnik prek dogovora odpravil svojo insolventnost, da bodo prednostne terjatve poravnane ali da je na voljo kritje za take terjatve.

Sodišče odloča, kdaj se stečajni ali likvidacijski postopek registrira kot zaključen, ali o ustavitvi postopka.

Če se likvidacijski postopek zaključil brez pravnega naslednika dolžnika, gospodarsko sodišče po uradnem obvestilu sodišča dolžnika, ki je z likvidacijo prenehal poslovati, izbriše iz poslovnega registra, organizacijo civilne družbe pa iz registra organizacij civilne družbe.

V likvidacijskem postopku je izplačilo plač zaposlenih zagotovljeno s sredstvi iz plačnega jamstvenega sklada, pri čemer veljajo pogoji iz zakona o plačnem jamstvenem skladu.

Pravne posledice začetka postopka:

V stečajnem postopku sodišče v skladu z zakonom o stečaju na zahtevo dolžnika sprejme ukrepe za objavo takojšnjega **začasnega odloga plačil** v gospodarskem vestniku. Nato se preuči vsebina zahtevka, pri čemer sodišče v primerih, določenih z zakonom, po uradni dolžnosti sprejme odločitev o njegovi zavrnitvi, v drugih primerih pa se odloči odrediti stečajni postopek. Stečajni postopek se začne z objavo te odredbe v gospodarskem vestniku. Zaradi začetka stečajnega postopka je dolžnik upravičen do **odloga plačil** za poravnavo denarnih terjatev do 0:00 na drugi delovni dan, ki sledi 120. dnevu (z nekaj izjemami), moratorij pa se lahko podaljša celo za do 365 dni. V obdobju odloga plačila se lahko izvede le plačilo terjatev, navedenih v pravnem aktu, pri čemer ni pravnih posledic, povezanih z neizpolnitvijo ali zamudo pri izpolnitvi plačilnih obveznosti, izterjava denarnih terjatev do dolžnika pa se začasno ustavi, tako da dolžnik dobi realno priložnost za pripravo programa za ponovno vzpostavitev solventnosti in poravnavo svojih dolgov.

Če sodišče razglasi, da je dolžnik insolventen iz katerega koli **razloga za insolventnost**, opredeljenega s pravnim aktom, se likvidacija dolžnika odredi z odredbo, po začetku njene veljavnosti pa se z odredbo, ki se objavi v gospodarskem vestniku in vsebuje tudi poziv upnikom, naj prijavijo svoje terjatve, imenuje likvidacijski upravitelj. Ko se odredi likvidacijski postopek, lastninske pravice prenehajo, s čimer se zaščitijo sredstva v stečajni masi, od datuma začetka likvidacije pa lahko pravne dokumente v zvezi z dolžnikovim premoženjem predloži le likvidacijski upravitelj, ki deluje kot zastopnik dolžnika. Na dan začetka likvidacije potečejo (zapadejo) vsi dolgovi gospodarskega subjekta.

Cilj likvidacije je celotno dolžnikovo premoženje razdeliti med njegove upnike, prekiniti pa je treba celo izvršilne postopke zoper premoženje, ki je predmet likvidacijskega postopka. Pravdni in nepravdni postopki, ki so se začeli pred začetkom likvidacije, se nadaljujejo pred sodiščem, ki je prejelo vlogo. Po začetku likvidacije se lahko vsaka denarna terjatev, ki se nanaša na sredstva iz stečajne mase, uveljavlja le v likvidacijskem postopku. Vsaka omejitve odtujitve in obremenitve, ki velja za nepremičnino ali druga sredstva dolžnika, preneha na dan začetka likvidacije, medtem ko pravice do ponovnega odkupa, možnosti nakupa in zastavne pravice prenehajo, ko se sredstvo proda. Upravičena oseba si lahko do začetka likvidacije svojo terjatev poplača z zavarovanjem, ki ga je zagotovil dolžnik, po tem pa mora preostali znesek predati likvidacijskemu upravitelju.

5 Pod katerimi pogoji je mogoče uveljavljati pobote?

Med likvidacijskim postopkom lahko vsak upnik uveljavlja terjatev do dolžnika samo s prijavo v postopek, zunajsodni pobot pa se ne sme začeti, razen če gre za pobot zaradi predčasnega prenehanja, ki se uporabi na podlagi mednarodnih trgovinskih konvencij. Če med upnikom in dolžnikom še teče predhodna tožba, lahko upnik pobota vse zahtevke, ki se uveljavljajo v tožbi zoper njegov dolg do dolžnika.

6 Kakšni so učinki postopka v primeru insolventnosti na trenutne pogodbe, katerih stranka je dolžnik?

Začetek likvidacijskega postopka sam po sebi nima pravnega učinka, ki bi povzročil prekinitev pogodb, ki jih je predhodno sklenil dolžnik. Pogodbe je mogoče prekiniti v okviru postopka; v primeru stečajnega postopka se prekinejo pod nadzorom upravitelja, v primeru likvidacijskega postopka pa likvidacijski upravitelj pogodbe prekine kot pravni zastopnik dolžnika. Likvidacijski upravitelj ima pravico prekiniti pogodbe s takojšnjim učinkom ali jih odpovedati.

7 Kakšni so učinki postopka v primeru insolventnosti na postopke, ki so jih sprožili posamezni upniki (razen za pravde v teku)?

Premoženje dolžnika ne more biti predmet izvršbe, zastavni upnik ne more prodati zastavne pravice, dolgovi pa se poravnajo v okviru likvidacijskega postopka.

8 Kakšni so učinki postopka v primeru insolventnosti na nadaljevanje pravnih, ki tečejo v trenutku uvedbe postopka v primeru insolventnosti?

Predhodno vložene tožbe zaključijo sodišče, pri katerem je bila predhodno vložena vloga. Če dolžnik v tožbi ni uspel, uspešna stranka sodeluje kot upnik v likvidacijskem postopku. Če je bil dolžnik v tožbi uspešen, se vsa materialna ali finančna sredstva, ki so mu dolgovana, vključijo v stečajno maso. Zakon o stečaju na več mestih določa, da je zagotavljanje informacij upnikom naloga upravitelja ali likvidacijskega upravitelja.

9 Katere so glavne značilnosti udeležbe upnikov v postopku v primeru insolventnosti?

Upniki lahko sestavijo upniške odbore ali izvolijo predstavnika upnikov, s katerim se mora likvidacijski upravitelj posvetovati, ga obveščati in od njega pridobiti tiho ali izrecno soglasje za nekatere ukrepe.

10 Na kakšen način lahko stečajni upravitelj uporablja premoženje iz stečajne mase oziroma razpolaga z njim?

Likvidacijski upravitelj lahko dolžnikovo premoženje proda kupcu, ki je v javnem prodajnem postopku na nadzorovanem spletnem prodajnem portalu predložil najboljšo ponudbo.

11 Katere terjatve je treba prijaviti zoper dolžnikovo stečajno maso in kako se obravnavajo terjatve, nastale po uvedbi postopka v primeru insolventnosti?

Dolgove, ki so nastali pred postopkom, in dolgove, ki nastanejo po začetku postopka v primeru insolventnosti, lahko upnik uveljavlja tako, da svoje terjatve prijavi kot upnik v stečajnem postopku ali likvidacijskem postopku.

12 Katera so pravila o prijavi, preverjanju in priznanju terjatev?

Stečajni upravitelj (upravitelj v stečajnem postopku ali likvidacijski upravitelj v likvidacijskem postopku) prijavi terjatve upnikov, sporne zahtevke pa predloži sodišču, ki vodi stečajni ali likvidacijski postopek za odločbo.

13 Katera so pravila o razdelitvi iztržkov? Kako se razvrščajo terjatve in pravice upnikov?

Likvidacijski upravitelj izkupiček od prodaje zastavne pravice – po odštetu določenih izdatkov – uporabi za plačilo zastavnemu upniku. Preostali znesek se razdeli upnikom glede na razdelitev premoženja ob upoštevanju razvrstitve za poplačilo upnikov, določene z zakonom o stečaju, in na podlagi vmesne likvidacijske bilance stanja ali končne likvidacijske bilance stanja.

Po prodaji drugih sredstev se lahko izkupiček razdeli po sprejetju vmesne ali končne likvidacijske bilance stanja, pri čemer se upoštevatata razdelitev premoženja, ki jo je odobrilo sodišče, in razvrstitev za poplačilo upnikov, določena z zakonom o stečaju.

14 Kateri so pogoji in učinki končanja postopka v primeru insolventnosti (zlasti s poravnavo)?

Dolžnik lahko v stečajnem postopku ali likvidacijskem postopku z upniki sklene prostovoljni dogovor. Če je dogovor v skladu z zakonodajo, ga sodišče odobri in razglasi, da je postopek zaključen. V tem primeru dolžnik posluje naprej. Terjatve upnikov se poplačajo na način in v obsegu, določenem v dogovoru, dolžniku pa ni treba plačati nobenega zneska, ki presega dogovorjeni znesek.

15 Katere so pravice upnikov po končanju postopka v primeru insolventnosti?

V stečajnem postopku, ki se zaključuje s prostovoljnim dogovorom, ki ga odobri sodišče, se terjatve upnikov poravnajo, kot je določeno v dogovoru in v skladu s časovnim razporedom, določenim v dogovoru. Če dolžnik ne spoštuje dogovora, lahko upniki vložijo izvršilni postopek ali začnejo likvidacijski postopek proti dolžniku.

16 Kdo mora nositi stroške in izdatke, nastale med postopkom v primeru insolventnosti?

Upniki plačajo takso za registracijo. Za vložitev predloga za postopek v primeru insolventnosti (stečajni postopek, likvidacijski postopek) se plača taksa. Sicer vse stroške krije dolžnik.

17 Katera so pravila v zvezi z ničnostjo, izpodbojnostjo ali neizvršljivostjo pravnih dejanj, ki so v škodo vseh upnikov?

Likvidacijski upravitelj ali upniki lahko izpodbijajo take transakcije, tako da vložijo predlog, in lahko zahtevajo, da se transakcija razglasi za neveljavno. Vsa sredstva, ki se tako vrnejo dolžniku, pomenijo povečanje stečajne mase.

Likvidacijski upravitelj ali upniki lahko vložijo tožbe zoper nekdanje direktorje dolžnika za dejavnosti, ki so škodovala interesom upnikov, ker nekdanji direktorji pri opravljanju svojih vodstvenih funkcij niso upoštevali interesov upnikov, ko je nastala nevarnost insolventnosti, ki je povzročila zmanjšanje premoženja gospodarskega subjekta, ali so onemogočili polno poravnavo terjatev upnikov ali niso poravnali okoljskih dajatev. Če se to dokaže, mora nekdanji direktor dolžnika upnikom plačati odškodnino za tako nastalo škodo.

Zadnja posodobitev: 03/12/2018

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.